

Tingsryd.

– Ett skäl till att det är svårt att var kvinnlig skogsägare är att skogsarbetet är en så integrerad del av manligheten, tror

Ändrade förhållanden
Efter 1920 blev kvinnan myndig och fick därmed möjlig-

Numera ärver barnen lika mycket och många kvinnor är därför delägare i skogen, säger Gun Lidestav.

Numera ärver barnen lika mycket och många kvinnor är därför delägare i skogen, säger Gun Lidestav.

YLVA BERLIN

Boken handlar om kvinnliga skogsägares självbild.

Kvinnliga skogsägare hörs inte

”Kanske är det för att folk tror att bönder är så rika”

DACKEMÅLA

Ingrid Håkansson från Dackemåla var en av de 120 kvinnor som skickade in en berättelse om sitt liv som skogsägare.

Den kan man läsa i den nya boken *Kvinnor och skogsägare*. Hon är ensamstående mamma med fyra döttrar och sköter sin gård själv.

Dessutom jobbar hon natt inom vården – en förutsättning för att hon ska hinna ägna tid åt skogen.

Hon var 20 år när hon tog över skogen efter sin far och känner den utan och innan.

– Som liten lekte man ju alltid i skogen och senare när jag blev tonåring var det dit jag gick för att fundera över livets mening.

Själv har Ingrid Håkansson på senare år gått flera kurser i Skogsvårdsstyrelsens regi och är just i färd med att planera för en ny röjsågningskurs för kvinnor. De ska bland annat hålla till på hennes marker.

Hon visar ett område som är igenvuxet med småträd av olika slag och därför i behov av gallring.

– Det gäller att se ut vilka träd som ska sparas. Efter att man har röjt ska dessutom alla trädsorter finnas kvar, förklarar hon.

Trivs i skogen

Ingrid Håkansson trivs med att vara skogsägare. 63 hektar mark har hon, varav elva är åker och bete.

– Jag ser det som att jag förvaltar denna biten av jorden. Det tycker jag är en trevlig tanke. Alla har vi ju någon gång planterat ett träd, säger hon för att förklara känslan.

Nyss träffade Ingrid några av de andra kvinnliga skogsägarna som förekommer i boken, på en träff i Stockholm.

– Nu vill författarna att jag ska komma och prata på Elmia-mässan, också berättar hon.

– Jag gillar att jobba med kroppen och kunna se resultat efter arbetet, säger Ingrid Håkansson från Dackemåla, en av landets 130 000 kvinnliga skogsägare.

Hästar i skogen

Hon arbetar i skogen tillsammans med Nordsvensken Lina. I hagen ligger Lina och vilar ihop med sina barn Love och Lovisa. En mycket vacker syn. De yngre hästarna ska också lära sig att arbeta i skogen vad det lider. Två små russ springer lite längre bort i hagen och en ridhäst kommer oss till mötes och vill bli klappad på mulen.

Kvinnor talar tyst

Ingrid funderar mycket på varför kvinnliga skogsägare inte syns och hörs. Hon hade

inte haft en aning om att de är så många. Det har väl med osäkerhet att göra också, gissar hon.

– Kanske är det för att folk tror att bönder är så rika. Bara för att man har skog så tror de man har pengar på banken. Men det kostar ju pengar att sköta den, säger hon, och berättar om granplantering, föryngring och markberedning.

Det är mycket arbete och man går ständigt och funderar på om man ska göra si eller så.

Hon visar sin skogsbruksplan där hennes mark ligger

vackert inrutad i olika fält. Mycket överskådligt kan man se var det är återväxt, var det ska röjas, gallras och slutavverkas.

Sköter badplatsen

Sedan åker vi en sväng och tittar på ägorna mellan Stora och Lilla Hensjön och gamla järnvägsbanken som skär tvärs igenom skogen. Vid Stora Hensjön finns en fin badplats som hon i somras skötte åt kommunen och vid Lilla Hensjön finns ett rikt fågelliv, varje vår väntar hon på tranornas ankomst.

Börjes Hästskjuts, tre-dagars-turen för turister, brukar stanna till hos henne och sela av, rasta hästarna och ta sig ett mål mat.

Vill engagera kvinnor

Ingrid skulle vilja väcka ett större skogsintresse hos kvinnor.

– Jag har träffat manliga skogsbönder som inte önskat något hellre än att deras kvinnor skulle intressera sig för skogen. Det kräver mycket planering att sköta en skog och det är viktigt att ha någon att re-

sonera med. Jag tror att det berikar förhållandet när man hjälps åt.

Det finns en nationell förening som kallas Spillkråkorna, efter en av våra mest intelligenta fågelarter.

Den intresseföreningen kan man vända sig till om man behöver råd och stöd som kvinnlig skogsägare. Kanske kommer det att bildas nya nätverk framöver nu när det är känt att så många kvinnor äger skog.

ANNELI WIRDENÄS,
text och foto